

keď sladko v lone matky driemal Baal
kus svojho neba nad hlavou tam mal
už narodenie - to bol ale pád !
odtiaľ sem si chcel Baal to nebo vziať
pri prsníku Baal poznal čo je slasť
no nebo sa ho chcelo rýchlo striasť
putiky či pôst to čo prišlo bral
od lochu len krok často býval Baal
pod plotmi musíš veľa rokov spať
a nezlomí ťa láska ani hlad
len nahotou sa vždy Baal prikrýval
veď čo si okrem nej sem na svet vzal?
hovoril si Baal každé ráno : fuj l
život je len slina tak ju chlapče žuj
poriadne ju žuj kým má ešte chuť
a netráp sa tým ako nezdochnúť
do pohlavia žien zmestí sa aj pluk
hovoril si Baal a šuchol si svoj šuch
no a či je boh ? to mu bolo fuk
dobrý alkohol zbavil ho tých múk!
zvlášť jeden slogan obľúbil si Baal
čo sa vždy detí preukrutne bál
nemusíš mat vždy iba silný úd
ak však vládnuť chceš - mocným údom buď!
Baal však mal aj iné heslá neheslá
na jazyk mu toto slina priniesla -
obzri si - a vždy - ten svoj vlastný kal
je v ňom všetko čo si raz miloval
neresť je cnosť a cnosť je prázdne nič
len radšej všetko čo je dobré znič
svet sa má vraj vylepšovať zlým
hľa aký máme osoh z kyselín!
lepšia je špina ako čistota
Baal to bol skrátka zvláštna odroda
keď mu to kikslo hrdo vypál hrud'
len nech si pľujú ďalej pyšný buď!
Baal vedel že supy ho raz zožerú
a preto usporiadal im večeru
skúmal a pátral a bol strašne rád
že práve supy budú jeho žrať
tak Baala viedla vždy jasná necesta
a smola bola družka a nevesta
nebál sa Baal však nikdy ďalších dní
veď vedel že vedú ho len do tmy
no na druhý svet si niečo vzal aj Baal
dávne nebo ktoré pri sebe vždy mal
v tých očiach plných odvrátených hviezd
sa rozhodol ho na druhý svet niest'
keď napokon už Baal v čiernej zemi zhní
takže nemohol ho nájsť už žiaden rýľ
raz ráno svoje mladé nebo vzal
a nad zemou ho modré rozvešal